

berettigede til, at Socialdemokratiet har valgt en anden Taktik end den, vi valgte i 1901. I 1901 havde vi faaet et Systemskifte. Det var en virkelig Begivenhed, en saa stor Begivenhed i dansk Politik, at vi aldrig før havde set Mage til den. Venstres Mænd vare komne frem til Magten og komne frem bl. a. ved den Støtte, Socialdemokratiet havde givet dem. Jeg tør paastaa her, at hvis Socialdemokratiet ikke saa kraftigt, stærkt og loyalt havde støttet Venstre i Kampen mod Højre, vilde det ikke være lykkedes Venstres Mænd at komme frem til Magten i 1901. Jeg siger derfor, at det Ministerium, som blev dannet i 1901, var et Ministerium, som vi havde Lod og Del i, som vi havde været med til at arbejde for at faa op paa de Pladser, hvor de kom til at staa. Jeg vil derfor sige, at da det altsaa var et Ministerium, vi havde været med til at skabe, var det en Selvfølge, at vi dengang havde Tillid til dette Ministerium. Men de 5 sidste Aars Politik har lært os noget ganske andet, saaledes at den Tillid, de stode med i 1901, er grundigt gaaet tabt siden den Tid. Denne Tillid er nu forandret til den dybeste Mistillid. Vi have haft saa mange Skuffelser ved den Maade, hvorpaa Venstreministeriet har regeret, saa at vi ikke have kunnet andet end tabe Tilliden til det. Dette gælder ikke os Socialdemokrater alene, men det gælder ogsaa store Dele indenfor selve Venstrepartiet, som absolut have tabt Tilliden til det nuværende Ministerium. Derfor er det saa naturligt, at vi ikke nu kunne gaa med til at stemme for den Beslutning, som er foreslaaet fra Regeringspartiets Side.

Det ærede Medlem for Løvel mente, at Medlemmer af Forsvarskommissionen kunde ikke udtale sig saaledes, som det er sket i det Ændringsforslag, som er stillet af Folketingets Venstre, eller i det Forslag til en Dagsorden, som er stillet fra Socialdemokratiets Side. De Bebrejdelser, det ærede Medlem fremsatte, ramte for en Del mig, da jeg ogsaa staa som Medlem af Forsvarskommissionen. Det ærede Medlem mener altsaa, at jeg ikke kunde være med til saa bestemt at udtale mig for Københavns Befæstnings Nedlæggelse, Militærudgifternes Nedsættelse o. s. v. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl af ærede

Medlemmers Stilling indenfor Forsvarskommissionen. Det, at de ere Medlemmer af Forsvarskommissionen, paalægger dem naturligvis en vis Diskretionspligt; det er klart; det ere vi alle enige om; vi have ikke Lov til at fortælle, hvad der sker i Forhandlingerne, hvilke Forslag der kommer frem, o. s. v. Men fordi man træder ind i Forsvarskommissionen, faar man dog ikke Mundkurv paa. Derfor have disse Medlemmer alligevel i Kraft af deres Stilling som Rigsdagsmænd Ret til at udtale sig om alle politiske Spørgsmaal, ogsaa Spørgsmaal, som vedrøre vort Militærvæsen. Men naar det ærede Medlem tager saa stærkt paa Veje overfor mig og et Par andre ærede Medlemmer i denne Sal, hvilken Straffetale kan da saa ikke hans ærede Kollega i Landstinget, Statsrevisoren, vente sig af det ærede Medlem for Løvel? For er der nogen, som bruger stærke Udtalelser om Københavns Befæstning, er det dette ærede Medlem. Han har jo ved Møder — jeg tror ude i Lyngbykredsen — endogsaa betegnet Københavns Befæstning som Vanvid. Der vil jo sikkert blive et alvorligt Opgør mellem det ærede Medlem for Løvel og hans ærede Kollega Landstingsmanden, naar de en Gang træffe sammen, og der maa saa Bebrejdelserne falde langt haardere, fordi dennes Udtalelser ere langt stærkere. Det ærede Medlem for Løvel regner ikke os Socialdemokrater for ret meget. De 24 Stemmer, vi raade over her, betyde ikke noget for ham. Jeg ved nok, at det ærede Medlem har en vis Tilbøjelighed til at se stort paa Tingene, og at han ikke kan se og opdage Smaafolk, og det, som vel navnlig gør, at han nu ser saaledes paa det, er vel rimeligvis denne ny Alliance, som han er ved at indgaa, dette, at han har faaet Tilsagn fra de moderate om, at de ville støtte ham og stemme for hans Beslutning. Jeg tænker, at det er det, som dikterer ham hans Udtalelser overfor os, saaledes at han regner os 24 for intet. Det er naturligvis ogsaa en Stormagt, det ærede Medlem for Løvel her kommer i Alliance med. Det er en Hær paa 9 Mand, hvorefter de fleste endda ere Generaler, og er der noget, Reformpartiet trænger til, er det ikke menige; dem have de nok af. Det er Gene-